

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci navrhovateľa: **Slovenská pošta, a.s., Partizánska cesta č. 9, Banská Bystrica**, proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad Košice - okolie, Popradská č. 78, Košice** za účasti: **1/ Ing. L.Š., bytom R.R., 2/ Š.Š. bytom R.R.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu zo dňa 2. decembra 2008, č. 16-2008/1974-Kr, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 1 Sp 6/2009-29 zo dňa 9. apríla 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 1 Sp 6/2009-29 zo dňa 9. apríla 2010 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom rozhodnutie odporcu uvedené v záhlaví tohto rozsudku potvrdil a súčasne navrhovateľa zaviazal zaplatiť na účet súdu súdny poplatok v sume 33€ do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia správneho orgánu a konania mu predchádzajúceho mal preukázané, že v danej veci žalovaný správny orgán preskúmaným rozhodnutím priznal zúčastneným osobám 1/, 2/ ako oprávneným osobám vlastnícke právo podľa § 9 ods. 4 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a k inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o pôde“) k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat.úz. R., zapísaných v pozemkovej knihe vl. č. X. ako parc. č. X., zapísaná na liste vlastníctva č. X. a v geometrickom pláne č. X. zo dňa 29.11.2005, vyhotovenom G., s.r.o. overeným Správou katastra Košice – okolie dňa 10.1.2005 pod č. 1005/2005, kde je označená ako parcela č. X. o výmere 137 m² a č. X. o výmere 42 m², súčasne zriadil vecné bremeno práva prechodu a prejazdu cez pozemok parc. č. X. v prospech vlastníka parc. č. X.

Konštatoval, že v danom prípade nebolo sporné, že L.Š. a Š.Š. ako oprávnené osoby podľa § 4 ods. 2 zákona o pôde si uplatnili nárok po nebohom Š. na vydanie nehnuteľností podaním dňa 22.1.1992 u povinnej osoby, v skutočnosti u právneho predchodcu povinnej osoby, ktorú označili ako žiadosť o majetkovo právne vyrovnanie, z ktorej vyplýva, že predmetom tejto žiadosti je pozemok zapísaný v pozemkovej knihe vl.č. X. parc. č. X. a k žiadosti priložili aj list vlastníctva č. X. s novým označením parcely pod parc. č. X., ako aj že nebolo sporné, že vlastníkom tohto pozemku bol Š.Š., právny predchodca oprávnených osôb L.Š. a Š.Š., ktorému nehnuteľnosť bola skonfiškovaná. Krajský súd mal ďalej preukázané, že rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 180/52 ku dňu 17.6.1959, ako aj ďalšie rozhodnutia v tejto trestnej veci bol uznesením Mestského súdu v Košiciach pod č.k. 2Rt 269/90-5 zrušené, súčasne, že pôvodný pozemok parc. č. X. roľa po prechode do vlastníctva štátu sa stal predmetom rozdelenia tak, že v jeho severnej časti vznikla parc. č. X. a v južnej časti parc. č. X. a v čase účinnosti zákona o pôde (24.6.1991) povinnými osobami na vydanie pôvodnej parcely č. X. bola obec R. a parcely č. X. bývalá Okresná správa spojov, obec R. dňa 16.3.1992 s oprávnenými osobami uzatvorila dohodu o vydaní nehnuteľností v zmysle § 9 ods. 1, druhá veta zákona o pôde, ktorú Pozemkový úrad Košice - okolie schválil rozhodnutím pod č. 556/92 dňa 8.4.1992 a ktorou dohodou vydal z parcely č. X. oprávneným osobám podľa evidencie nehnuteľností parcely č. X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X. Krajský súd mal ďalej preukázané, že navrhovateľ odpredal časť parcely č. X. o výmere 256 m², ktorý vklad do katastra bol povolený dňa 25.11.2005. Poukázal na to, že ohliadkou na tvary miesta vykonanou odporcom bolo zistené, že predmetom reštitúcií je pozemok s umiestnenou stavbou, pričom za stavbou sa nachádza časť označená ako parc. č. X., ktorá je oplotená a odčlenená od budovy, pričom ďalšia časť označená ako parc. č. X. je nezastavaným pozemkom zarasteným burinou a časť označená ako parc. č. X. sa využíva ako prístup na parc. č. X. Mal preukázané, že vydávaný pozemok je neobrobenou poľnohospodárskou pôdou, v skutočnosti záhradou a odporca zabezpečil vyhotovenie geometrického plánu, na základe ktorého vznikla parc. č. X. a X. a súčasne, že odporca rozhodnutím č. 05/229/1033-Krlač. rozhodol tak, že vo vlastníctve navrhovateľa ostala parc. č. X. o výmere 526 m² a pokiaľ ide o parc. č. X. o výmere 256 m², vedenej na LV č. X., táto parcela nie je predmetom napadnutého rozhodnutia odporcu.

Krajský súd nesúhlasil s tvrdením navrhovateľa, že došlo k uzavretiu dohody, podľa ktorej pozemok parc. č. X. o výmere 961 m² ostal vo vlastníctve čl. štátu a náhradu vo výške 69.280,--Kčs za pozemok uhradil navrhovateľ formou nájmu priestorov nachádzajúcich sa v Pošte R. a dňom 1.10.1998, kedy zanikol nájomný pomer v súlade so zmluvou o nájme zo dňa 1.6.1992, bol uspokojený reštitučný nárok oprávnenej osoby. Konštatoval, že nič podobné zo zákona o pôde nemožno vyvodiť a preto je správny právny názor odporcu uvedený v rozhodnutí. Stotožnil sa s právnym názorom správneho orgánu ohľadne nájomného vzťahu navrhovateľa a L.Š. Neprihliadol na námietky navrhovateľa uvedené v jeho návrhu na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia správneho orgánu.

Podľa názoru krajského súdu oprávnené osoby si včas podali žiadosť o vydanie nehnuteľností, ich žiadosť smerovala proti subjektu, ktorý je povinnou osobou (resp. t.č. jeho právnym nástupcom), že nie sú žiadne také skutočnosti, ktoré by vylučovali vydanie nehnuteľností a nárok na vydanie nehnuteľností nezanikol v dôsledku márneho uplynutia zákonnej prekluzívnej lehoty ustanovenej v § 13 ods. 1 zákona o pôde, a preto odporca správne rozhodol, ak priznal oprávneným osobám po pôvodnom vlastníkovi vlastnícke právo k vo výrokovej časti rozhodnutia označeným novovytvoreným parcelám č. X. a X., ktoré boli predmetom napadnutého rozhodnutia.

Navrhovateľa ako neúspešného účastníka zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku (§ 2 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch).

Krajský súd rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1. Účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože, navrhovateľ bol v konaní neúspešný a ďalší účastníci si náhradu trov konania neuplatnili a ani im žiadne trovy nevznikli.

Proti rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal navrhovateľ. Navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že rozhodnutie odporcu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Namietal, že krajský súd ako prvostupňový súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázal na to, že odporca rozhodnutím zo dňa 21.2.2006 č. 04/229/1033-Kralč. priznal oprávneným osobám – zúčastneným osobám, vlastnícke právo k nehnuteľnosti zapísanej v pozemkovej knihe č. X. ako parc. č. X., ktoré krajský súd potvrdil a po následnom zrušení Najvyšším súdom SR vydal preskúmané rozhodnutie, ktoré krajský súd po podaní opravného prostriedku potvrdil ako vecne správne a to napriek tomu, že preskúmané rozhodnutie trpí vadami. Dôvodil, že oprávnené osoby si dňa 3.12.1992 na vtedajšom Pozemkovom úrade Košice - okolie uplatnili nárok na vydanie nehnuteľností, z ktorého uplatnenia však nie je zjavné, či sa toto uplatnenie týkalo alebo netýkalo aj predmetnej nehnuteľnosti parc. č. X., teda podanie oprávnených osôb nespĺňa všeobecné podmienky potrebné na platnosť úkonu, vzhľadom k tomu, že právny úkon má byť jasný, zrozumiteľný a určitý. Tvrdil, že odporca napriek ďalšiemu dokazovaniu nedostatočne identifikoval nehnuteľnosti, ktorých vlastnícke právo je napadnutým rozhodnutím dotknuté (parc. č. X. a X. zapísané na LV č. X. s nehnuteľnosťou, ktorá bola zapísaná v pozemkovoknižnej zápisnici č. X. ako parc. č. X.). Vytýkal súdu prvého stupňa ako aj žalovanému správne orgánu, že sa opätovne nezaoberali otázkou, či rozhoduje v pôvodnom konaní, ktoré začalo v roku 1992 na návrh p. Š.Š. a podľa jeho názoru bolo ukončené v roku 1992, alebo rozhodoval v novom konaní. Uviedol, že odporca sám v rozhodnutí uvádza, že oprávnené osoby si uplatnili reštitučný nárok dňa 3.12.1992, pričom predchodca odporcu – Pozemkový úrad Košice – vidiek uzatvoril dohodu s oprávnenými osobami dňa 8.4.1992, teda skôr ako si nárok uplatnili, ktorými zrejmy vadami sa krajský súd nezaoberal. Za ďalšiu vadu rozhodnutia správneho orgánu ako aj súdu prvého stupňa považoval, že vydanie predmetných pozemkov parc. č. X. a X. je v rozpore s účelom zákona o pôde vzhľadom k ich charakteru, veľkosti a účelu využívania pozemkov. A preto nehnuteľnosti vydané rozhodnutím odporcu jednoznačne nespádajú pod pôsobnosť tohto zákona.

Odporca navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Dôvody uvádzané navrhovateľom v odvolaní považoval za nedôvodné.

Zúčastnené osoby sa na odvolanie navrhovateľa nevyjadrili a odvolací návrh odvolaciemu súdu nepodali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní v zmysle ust. § 246c ods. 1 v spojení s §§ 211 a nasl. bez pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd potvrdil rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktorým odporca vyhovel reštitučnému nároku žiadateľov ako oprávnených osôb - zúčastnených osôb, uplatnený podľa zákona o pôde o priznanie vlastníctva k nehnuteľnostiam, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku navrhovateľa a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu.

Predmetom preskúmvacieho konania na základe opravného prostriedku právneho nástupcu povinnej osoby v danej veci bolo rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný správny orgán v rámci konania podľa zákona o pôde oprávneným osobám priznal vlastnícke právo k žiadaným pozemkom.

Účelom zákona o pôde bolo zmierniť následky niektorých majetkových krív, ku ktorým došlo voči vlastníkom poľnohospodárskeho a lesného majetku v období rokov 1948 až 1989, dosiahnuť zlepšenie starostlivosti o poľnohospodársku a lesnú pôdu obnovením pôvodných vlastníckych vzťahov k pôde a upraviť vlastnícke vzťahy k pôde v súlade so záujmami hospodárskeho rozvoja vidieka aj v súlade s požiadavkami na tvorbu krajiny a životného prostredia. Zákon sa vzťahoval na a) pôdu, ktorá tvorí poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patrí, a v rozsahu ustanovenom týmto zákonom aj na pôdu, ktorá tvorí lesný pôdny fond, b) obytné budovy, hospodárske budovy a iné stavby patriace k pôvodnej poľnohospodárskej usadlosti, včítane zastavaných pozemkov, c) obytné a hospodárske budovy a stavby slúžiace poľnohospodárskej a lesnej výrobe alebo s ňou súvisiacemu vodnému hospodárstvu, včítane zastavaných pozemkov, d) iný poľnohospodársky majetok uvedený v § 20 (§ 1 ods. 1 zákona o pôde).

Podľa § 5 ods. 1, 2, 3 zákona o pôde povinnými osobami sú štát alebo právnické osoby, ktoré ku dňu účinnosti tohto zákona nehnuteľnosť držia, s výnimkou a) podnikov so zahraničnou majetkovou účasťou a obchodných spoločností, ktorých spoločníkmi alebo účastníkmi sú výhradne fyzické osoby. Táto výnimka neplatí, ak ide o veci nadobudnuté od právnických osôb po 1. októbri 1990, b) cudzích štátov. Osobou, ktorá nehnuteľnosť podľa odseku 1 drží, sa rozumie: a) právnická osoba, ktorá mala ku dňu účinnosti tohto zákona k nehnuteľnosti vo vlastníctve Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, Českej republiky alebo Slovenskej republiky právo hospodárenia alebo právo trvalého užívania, b) pri ostatných nehnuteľnostiach ich vlastník. Povinná osoba je povinná s nehnuteľnosťami až do ich vydania oprávnenej osobe nakladať so starostlivosťou riadneho hospodára, odo dňa účinnosti tohto zákona nemôže tieto veci, ich súčasti a príslušenstvo previesť do vlastníctva iného. Také právne úkony sú neplatné. Právo na náhradu škody, ktorú povinná osoba spôsobí oprávnenej osobe porušením týchto povinností, zostáva ustanovením § 28 nedotknuté.

Podľa § 6 ods. 1, písm. a/ zákona o pôde oprávneným osobám sa vydajú nehnuteľnosti, ktoré prešli na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku výroku o prepadnutí majetku, prepadnutí veci alebo zhabaní veci v trestnom konaní, prípadne v trestnom konaní správnom podľa prvých predpisov, ak bol výrok zrušený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 9 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 7 zákona o pôde nárok uplatní oprávnená osoba na pozemkovom úrade a zároveň vyzve povinnú osobu na vydanie nehnuteľnosti. Povinná osoba uzavrie s oprávnenou osobou do 60 dní od podania výzvy dohodu o vydaní nehnuteľnosti. Dohoda podlieha schváleniu pozemkovým úradom formou rozhodnutia vydaného v správnom konaní. Rozhodnutie pozemkového úradu o neschválení dohody preskúma na návrh účastníka súd. Ak k dohode podľa odseku 1 nedôjde, rozhodne o vlastníctve oprávnenej osoby k nehnuteľnosti pozemkový úrad. Pokiaľ je to nevyhnutne potrebné, môže pozemkový úrad zriadiť alebo zrušiť na prevádzanej nehnuteľnosti vecné bremeno, prípadne uložiť iné opatrenia na ochranu životného prostredia alebo dôležitých záujmov iných vlastníkov. Proti rozhodnutiu pozemkového úradu podľa odsekov 4 až 6 možno podať opravný prostriedok na súd.

Na konanie o nárokoch oprávnených osôb v zmysle zákona o pôde sú príslušné pozemkové úrady podľa § 9 zákona o pôde v spojení s § 5 ods. 5, písm. g/ zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v platnom znení.

Pre konanie pozemkového úradu o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutie o priznaní práva na náhradu podľa § 6 ods. 1, 2 a 3 zákona o pôde platia všeobecné predpisy o správnom konaní, teda ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. v platnom znení o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“).

Podľa § 32 ods. 1, 2 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne mu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Správny orgán podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážil dostatok skutkových podkladov, vo veci zistil skutočný stav, a preto jeho rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, z ktorých dôvodov boli splnené zákonné podmienky pre potvrdenie jeho rozhodnutia súdom prvého stupňa podľa § 250q ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis správneho orgánu zistil, že odporca preskúmaným rozhodnutím zo dňa 2.12.2008 č. 16-2008/1974-Kr, priznal zúčastneným osobám 1/, 2/ ako oprávneným osobám vlastnícke právo podľa § 9 ods. 4 zákona o pôde k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat.úz. R., zapísanej v pozemkovej knihe vl. č. X. ako parc. č. X., zapísaná na liste vlastníctva č. X. a v geometrickom pláne č. X. zo dňa 29.11.2005, vyhotovenom G., s.r.o. overeným Správou katastra Košice – okolie dňa 10.1.2005 pod č. 1005/2005, kde je označená ako parcela č. X. o výmere 137 m² a parcela č. X. o výmere 42 m², súčasne zriadil vecné bremeno práva prechodu a prejazdu cez pozemok parc. č. X. v prospech vlastníka parc. č. X. Žalovaný správny orgán v pôvodnom konaní týkajúceho sa predmetných pozemkov rozhodnutím zo dňa 1.2.2006 č. 04/229/1033 Kralč. oprávneným osobám – zúčastneným osobám 1/, 2/ priznal vlastnícke právo k nehnuteľnosti zapísanej v pozemkovej knihe vl. č. X. kat. úz. R. ako parc. č. X., ktorá bola v geometrickom pláne č. X. zo dňa 29.11.2005 označená ako nové pozemky parc. č. X., X. a X., súčasne zriadil vecné bremeno prechodu a prejazdu

cez pozemok parc. č. X. v prospech vlastníka pozemku parc. č. X. Uvedené rozhodnutie pozemkového úradu bolo rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Sp 9/2006-73 zo dňa 25.9.2007 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR č.k. 1Sžo 173/2007 zo dňa 24.6.2008 zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie z dôvodov nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Žalovaný správny orgán v intenciách rozhodnutia Najvyššieho súdu SR doplnil dokazovanie zadovážením si listín preukazujúcich uplatnenie reštitučného nároku oprávnených osôb na bývalom pozemkovom úrade v roku 1992, z ktorých vyplýva, že Ľ. žiadosťou zo dňa 27.8.1991 uplatnil nárok na vrátenie nehnuteľnosti, živého a mŕtveho inventáru podľa zákona o pôde po nebohom starom otcovi Š., nárok uplatnil aj v mene Š.Š. ktorý ho splnomocnil na všetky úkony týkajúce sa tohto reštitučného nároku a následne v roku 1992 zúčastnené osoby ako oprávnené osoby viacerými žiadosťami upresňovali uplatnený reštitučný nárok po svojom právnom predchodcovi Š., ktorému bol odňatý celý majetok na základe rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. 2Tk 180/52 zo dňa 17.6.1952, ktorý rozsudok ako aj rozsudok Okresného súdu v Košiciach č. 3T 347/51 zo dňa 13.2.1952 ako aj ďalšie rozhodnutia v tejto trestnej veci, ktoré na ne obsahovo nadväzovali ku dňu, kedy boli vydané, bol zrušený uznesením Mestského súdu v Košiciach č. 2Rt 269/90-5 z 9.10.1990. Vo veci uplatneného nároku oprávnených osôb Pozemkový úrad Košice – okolie rozhodoval viacerými rozhodnutiami – napr. rozhodnutia zo dňa 8.4.1992 č. 557/92 a č. 556/92, zo dňa 27.12.1993 č. 1868/1993-Mi, ktorými schválil dohody o vydaní nehnuteľností uzavreté medzi oprávnenými osobami a povinnou osobou - Poľnohospodárske družstvo Sady pri Košiciach, povinnou osobou – Obecný úrad R. a povinnou osobou Východoslovenské lesy, š.p. Košice – LOZ Košice, ktorými boli oprávneným osobám vydané nimi žiadané nehnuteľnosti. Vo veci uplatneného reštitučného nároku týkajúcej sa parcely č. X. zapísanej v pozemkovej knihe vl.č. X. kat.úz. R. pozemkový úrad rozhodnutím zo dňa 8.4.1992 č. 556/92 schválil dohodu o vydaní nehnuteľností uzavretú medzi oprávnenými osobami a povinnou osobou Obecný úrad R., ktorým bola oprávneným osobám vydaná časť žiadanej nehnuteľnosti parc. č. X., roľa, vo výmere 5 983 m², kat.úz. R., zapísanej vo vložke č. X., podľa EN ako parc. č. X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X. a X. Na základe identifikácie pozemkov je zrejmé, že pozemkový úrad rozhodnutím zo dňa 8.4.1992 č. 556/92 oprávneným osobám priznal vlastníctvo k pozemku parc. č. X. vo výmere 5 983 m², ktorá vznikla odčlenením z pozemku parc. č. X. vo výmere 1kj. 338 š.s., povodne zapísanej v pozemkovej knihe vl.č. 410 na základe geometrického plánu vyst. v Košiciach dňa 28.8.1962 a kúpnopredajnej zmluvy z 22.12.1962, kedy súčasne odčlenením z parc. č. X. uvedeným geometrickým plánom vznikla parcela č. X., ktorá bola zapísaná do novej pozemkovoknižnej vložky č. X. Pozemok parc. č. X. podľa identifikácie parciel je identická s pozemkom parc. č. X. zapísaná na LV č. X. kat.úz. R. v prospech navrhovateľa ako vlastníka.

Podľa názoru odvolacieho súdu zo skutkových zistení v danej veci vyplýva, že zúčastnené osoby 1, 2 si žiadosťou zo dňa 27.8.1991 uplatnili reštitučný nárok k celému poľnohospodárskemu majetku pôvodného vlastníka Š. a teda aj k pozemku parc. č. X. vo výmere 1kj. 338 š.s zapísaného v PK vl.č. X., ktorý pozemok mu bol odňatý rozsudkom trestného súdu v roku 1952. Pokiaľ teda pozemkový úrad rozhodnutím z 8.4.1992 č. 556/92 priznal oprávneným osobám vlastnícke právo k parc. č. X., roľa, vo výmere 5 983 m², kat. úz. R., zapísanej vl.č. X., podľa EN ako parc. č. X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X. a X., prinavrátil im vlastníctvo len k pozemku parc. č. X., roľa vo výmere 5 983 m², pričom o pozemku parc. č. X. nerozhodol. Pozemok parc. č. X. podľa identifikácie parciel zodpovedá pozemku parc. č. X. zapísaného na liste vlastníctva č. X. kat.úz. R. v prospech navrhovateľa.

Predpokladom vydania nehnuteľností podľa zákona o pôde alebo priznania náhrady za nehnuteľnosti, ktoré nie je možné vydať bolo, aby si oprávnená osoba

uplatnila reštitučný nárok na pozemkovom úrade v zmysle § 9 ods. 1 uvedeného zákona a zároveň vyzvala povinnú osobu na vydanie nehnuteľností, preukázala splnenie zákonných podmienok oprávnenej osoby ustanovených v § 4 ods. 1, 2, ako aj, že žiadané nehnuteľnosti prešli v zákonnej dobe (od 25.2.1948 do 1.1.1990) na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku skutočností taxatívne ustanovených v § 6 ods. 1, 2, právo na navrátenie vlastníctva alebo priznanie náhrady si oprávnená osoba uplatnila v lehote ustanovenej v § 13 ods. 1 (do 31.12.1992) a žiadané pozemky ku dňu odňatia mali charakter pôdy podľa § 1 ods. 1.

Prvoradým predpokladom pre vydanie nehnuteľností v zmysle ustanovení zákona o pôde bolo, aby si oprávnená osoba uplatnila reštitučný nárok k žiadaným nehnuteľnostiam na pozemkovom úrade a zároveň vyzvala povinnú osobu na vydanie nehnuteľností a to v zákonnej lehote. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné oprávnenej osobe v danej veci vytýkať, že žiadané nehnuteľnosti náležite neoznačila, pretože aj rozsudkom trestného súdu v roku 1952 bol jej právnomu predchodcovi starému otcovi odňatý akýkoľvek majetok bez bližšieho označenia a účelom zákona o pôde ako reštitučného právneho predpisu bolo odstrániť resp. napraviť krivdy spôsobené v rozhodnej dobe vlastníkom nehnuteľností mocenským pôsobením vtedajšieho československého štátu, z ktorých dôvodov uplatnenie reštitučného nároku z 27.8.1991 nie je možné považovať za neplatný právny úkon tak, ako sa domáhal navrhovateľ v dôvodoch svojho odvolania.

Správny bol preto postup žalovaného správneho orgánu, keď na základe výzvy účastníkov správneho konania pokračoval v reštitučnom konaní v zmysle ustanovení zákona o pôde, pretože jeho právny predchodca nerozhodol o celom uplatnenom nároku oprávnených osôb, keďže z vykonaného dokazovania vyplýva, že v roku 1992 bolo rozhodnuté len o prinavrátení vlastníctva k pozemku parc. č. X. a nebolo rozhodnuté o vlastníctve k parc. č. X. Z uvedených dôvodov nebolo možné prisvedčiť tvrdeniam navrhovateľa, že v roku 1992 pozemkový úrad rozhodol o celom reštitučnom nároku oprávnených osôb týkajúceho sa pozemku parc. č. X. zapísaného v PK vl.č. X. kat.úz. R. Správny poriadok nevylučuje, aby správny orgán rozhodoval o nárokoch účastníkov správneho konania čiastkovými rozhodnutiami, a preto pokiaľ v danej veci pozemkový úrad v roku 1992 nerozhodol o žiadosti na prinavrátenie vlastníctva k pozemku parc. č. X. zapísaného v PK vl.č. X. kat.úz. R. v celosti a rozhodnutím zo dňa 8.4.1992 vrátil vlastníctvo len k jednej časti žiadaného pozemku a to k parc. č. X. odčleneného do PK vl.č. X. kat.úz. R., bol správny postup žalovaného správneho orgánu, keď konal a rozhodol o zostatku uplatneného nároku a to k parc. č. X.

Odvolací súd vzhľadom na uvedené nesúhlasí s tvrdením navrhovateľa, že správny orgán ako aj súd prvého stupňa sa nevyporiadal s vadami v konaní o reštitučnom nároku oprávnených osôb – zúčastnených osôb 1, 2.

Odvolací súd neprihliadol ani na ďalšiu odvoláciu námietku navrhovateľa, že vydanie predmetných pozemkov parc. č. X. a X. je v rozpore s účelom zákona o pôde vzhľadom k ich charakteru, veľkosti a účelu využívania pozemkov, a preto nehnuteľnosti vydané rozhodnutím odporcu jednoznačne nespádajú pod pôsobnosť tohto zákona. Účelom zákona o pôde bolo predovšetkým odstrániť alebo zmierniť niektoré krivdy, ktorých sa dopustil štát na fyzických osobách v zákonom určenej dobe. Zo skutkových okolností v danej veci vyplýva, že pôvodnému vlastníkovi Š. bol trestným rozsudkom odňatý celý majetok a v rámci toho aj pôvodný pozemok parc. č. X. v celosti, preto pokiaľ v roku 1992 bolo jeho právnym nástupcom prinavrátené vlastníctvo k časti pôvodného pozemku parc. č. X. a to parc. č. X.,

prinavrátene vlastníctva k pozemkom parc. č. X., teda k zostávajúcej časti pôvodného pozemku parc. č. X. a to časť parc. č. X., ktorá je identická s pozemkom parc. č. X., nie je v rozpore s účelom zákona o pôde vzhľadom k ich charakteru, veľkosti a účelu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom rozhodnutie správneho orgánu potvrdil, rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom, a preto odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 a v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1, 2 potvrdil.

Odvolací súd o náhradu trov odvolacieho konania rozhodoval v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1. Navrhovateľovi nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože bol v tomto konaní neúspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 15. decembra 2010

**JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth